

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) NR 12/2006

przyjęte przez Radę w dniu 18 lipca 2006 r.

w celu przyjęcia decyzji (WE) nr .../2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... ustanawiającej wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej — Progress

(2006/C 238 E/03)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 13 ust. 2, art. 129 i art. 137 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Europejska podczas posiedzenia w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r. włączyła do ogólnej strategii unijnej jako jej nieodzowną część promowanie zatrudnienia i integracji społecznej, aby zrealizować cel strategiczny na następną dekadę polegający na osiągnięciu pozycji najbardziej konkurencyjnej i dynamicznej w świecie gospodarki opartej na wiedzy, zdolnej do zrównoważonego wzrostu gospodarczego, zwiększania liczby i poprawy jakości miejsc pracy oraz umacniania spójności społecznej. Rada Europejska postawiła przed Unią ambitne cele i zadania, ukierunkowane na powrót do stanu pełnego zatrudnienia, poprawę jakości i wydajności pracy, promowanie spójności społecznej oraz zintegrowanego społecznie rynku pracy. Następnie cele tej strategii zostały na jeszcze raz określone przez Radę Europejską w Brukseli w dniach 22-23 marca 2005 r.
- (2) Zgodnie z wyrażonym przez Komisję wyraźnym zamiarem konsolidacji i racjonalizacji wspólnotowych instrumentów finansowania, niniejsza decyzja powinna ustanowić jednolity, uproszczony program zapewniający kontynuację i rozwój działań podjętych na mocy decyzji Rady 2000/750/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej wspólnotowy program działań w zakresie zwalczania dyskryminacji (2001–2006 r.) ⁽⁴⁾, decyzji Rady 2001/51/WE z dnia 20 grudnia 2000 r. ustanawiającej program odnoszący się do wspólnotowej strategii ramowej w sprawie równości płci (2001-2005) ⁽⁵⁾ oraz decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady

50/2002/WE z dnia 7 grudnia 2001 r. ustanawiającej program działań Wspólnoty wspierający współpracę między Państwami Członkowskimi w celu zwalczania wyłączenia społecznego ⁽⁶⁾, 1145/2002/WE z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnotowych zachęt w dziedzinie zatrudnienia ⁽⁷⁾ oraz decyzji 848/2004/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającej program działań Wspólnoty w celu promowania organizacji działających na szczeblu europejskim w dziedzinie równości między mężczyznami i kobietami ⁽⁸⁾, jak również działań podjętych na szczeblu wspólnotowym w odniesieniu do warunków pracy.

- (3) Nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej na temat zatrudnienia, które odbyło się w Luksemburgu w dniach 20 i 21 listopada 1997 r., dało początek Europejskiej Strategii Zatrudnienia w celu koordynacji polityk zatrudnienia Państw Członkowskich na mocy wspólnie uzgodnionych wytycznych i zaleceń dotyczących zatrudnienia. Europejska Strategia Zatrudnienia jest obecnie najważniejszym na szczeblu europejskim instrumentem wdrażania celów Strategii Lizbońskiej w dziedzinie zatrudnienia i rynku pracy.
- (4) Rada Europejska podczas posiedzenia w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r. uznała, że liczba mieszkańców Unii żyjących poniżej progu ubóstwa i dotkniętych wykluczeniem społecznym jest nie do przyjęcia i dlatego uznała za niezbędne podjęcie działań w celu dokonania zdecydowanego postępu w eliminowaniu ubóstwa poprzez stawianie odpowiednich celów. Takie cele zostały uzgodnione przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Nicei w dniach 7–9 grudnia 2000 r. Uzgodniono także, że polityka zwalczania wykluczenia społecznego powinna opierać się na otwartej metodzie koordynacji łączącej krajowe plany działania i inicjatywę Komisji na rzecz współpracy.
- (5) Zmiany demograficzne stanowią poważne długookresowe wyzwanie dla systemów zabezpieczenia społecznego w kontekście ich zdolności zapewnienia odpowiednich świadczeń emerytalno-rentowych oraz ochrony zdrowia i opieki długoterminowej o wysokiej jakości, które są dostępne dla wszystkich i mogą być finansowane w długiej perspektywie czasowej. Ważne jest promowanie polityk, które pozwolą osiągnąć zarówno odpowiedni poziom ochrony socjalnej, jak i trwałość systemów zabezpieczenia społecznego. Rada Europejska w Lizbonie postanowiła, że współpraca w tej dziedzinie powinna opierać się na otwartej metodzie koordynacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 255 z 14.10.2005, str. 67.⁽²⁾ Dz.U. C 164 z 5.7.2005, str. 48.⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2005 roku (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 18 czerwca 2006 r., stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).⁽⁴⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 23.⁽⁵⁾ Dz.U. L 17 z 19.1.2001, str. 22. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 1554/2005/WE (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, str. 9).⁽⁶⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 786/2004/WE (Dz.U. L 138 z 30.4.2004, str. 7).⁽⁷⁾ Dz.U. L 170 z 29.6.2002, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją nr 786/2004/WE.⁽⁸⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 18. Decyzja zmieniona decyzją nr 1554/2005/WE.

- (6) W tym kontekście należy zwrócić uwagę na szczególną sytuację osób migrujących, a także na znaczenie podejmowania działań w celu przekształcenia pracy nierejestrowanej w oficjalne zatrudnienie.
- (7) Zapewnienie minimalnych standardów oraz ciągłej poprawy warunków pracy w Unii jest zasadniczym elementem europejskiej polityki społecznej i istotnym ogólnym celem Unii Europejskiej. Wspólnota ma do odegrania istotną rolę w zakresie wspierania i uzupełniania działań Państw Członkowskich w obszarach bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników, warunków pracy, w tym konieczności godzenia pracy z życiem rodzinnym, ochrony pracowników po rozwiązaniu umowy o pracę, informowania, uczestniczenia i przeprowadzania konsultacji z pracownikami oraz reprezentowania i zbiorowej obrony interesów pracowników i pracodawców.
- (8) Jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej jest niedyskryminacja. Artykuł 13 Traktatu przewiduje działania zwalczające dyskryminację ze względu na płeć, pochodzenie rasowe i etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Zasadę niedyskryminacji wyraża również art. 21 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Należy brać pod uwagę konkretne przejawy różnorodnych form dyskryminacji, jak również należy podejmować równoległe właściwe działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie dyskryminacji z jednego lub wielu względów. Dlatego też, rozważając dostępność i wyniki programu należy uwzględnić szczególne potrzeby osób dotkniętych niepełnosprawnością dotyczące zapewnienia im pełnego i równego dostępu do działań finansowanych w ramach programu Progress i ich wyników, oraz oceny takich działań, w tym rekompensatę dodatkowych kosztów ponoszonych przez te osoby z racji ich niepełnosprawności. Zdobyte w ciągu wielu lat doświadczenie w zwalczaniu niektórych form dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na płeć, może okazać się użyteczne w walce z innymi formami dyskryminacji.
- (9) Na mocy artykułu 13 Traktatu Rada przyjęła następujące dyrektywy: dyrektywę 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾, która zakazuje dyskryminacji ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne, między innymi w odniesieniu do zatrudnienia, szkolenia zawodowego, edukacji, dóbr i usług oraz ochrony socjalnej; dyrektywę 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽²⁾, która zakazuje dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i pracy ze względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, oraz dyrektywę 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług⁽³⁾.
- (10) Zgodnie z artykułem 2 i 3 Traktatu, równe traktowanie mężczyzn i kobiet jest podstawową zasadą prawa wspólnotowego Dyrektywy i inne akty przyjęte na mocy tej zasady odgrywają istotną rolę w poprawie sytuacji kobiet w Unii. Doświadczenia z działań na szczeblu wspólnotowym pokazują, że promowanie równości płci w politykach Wspólnoty i zwalczanie dyskryminacji w praktyce wymaga łączenia wzajemnie uzupełniających się instrumentów, w tym instrumentów prawnych, narzędzi finansowych oraz działań włączających tę problematykę do wszystkich dziedzin polityki. Zgodnie z zasadą równości mężczyzn i kobiet należy promować włączanie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki w ramach wszystkich sekcji niniejszego programu i działań podejmowanych w jego ramach.
- (11) Wiele organizacji pozarządowych działających na różnych szczeblach może wnieść istotny wkład na szczeblu europejskim poprzez kluczowe sieci sprzyjające zmianom orientacji politycznej w odniesieniu do ogólnych celów programu.
- (12) W związku z tym, że cele niniejszej decyzji, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte na poziomie Państw Członkowskich ze względu na potrzebę wymiany informacji na poziomie europejskim i upowszechniania dobrych praktyk na całym obszarze Wspólnoty a mogą ze względu na wielostronny charakter działań i środków lepiej osiągnięte na szczeblu Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia tych celów.
- (13) Niniejsza decyzja ustanawia kopertę finansową dla całego okresu trwania programu, które będą zasadniczym punktem odniesienia dla organu budżetowego w ciągu rocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 37 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽⁴⁾.
- (14) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁵⁾.
- (15) Ponieważ niniejszy program dzieli się na pięć sekcji, Państwa Członkowskie mogą zastosować rotację swych przedstawicieli krajowych, zgodnie z tematyką podejmowaną przez komitet wspomagający Komisję.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180 z 19.7.2000, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 373 z 21.12.2004, str. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. C ...

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 3

Struktura programu

Artykuł 1

Ustanowienie i czas trwania programu

1. Niniejsza decyzja ustanawia program wspólnotowy na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej Progress (zwany dalej „programem”), służący finansowemu wsparciu wdrażania celów Unii Europejskiej w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, określonych w Komunikacie Komisji w sprawie agendy społecznej i tym samym przyczyniający się do osiągnięcia celów Strategii Lizbońskiej w tych obszarach.

2. Program jest realizowany w okresie zaczynającym się 1 stycznia 2007 r. i kończącym 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 2

Ogólne cele

1. Program służy realizacji następujących celów ogólnych:
  - a) poprawa znajomości i zrozumienia sytuacji w Państwach Członkowskich (i innych uczestniczących państwach) poprzez analizy, oceny i ścisłego monitorowania polityki;
  - b) wspieranie rozwoju narzędzi i metod statystycznych oraz wspólnych wskaźników, w miarę możliwości z podziałem na płeć i grupy wiekowe, w obszarach objętych programem;
  - c) wspieranie i monitorowanie stosowania prawa wspólnotowego, tam gdzie ma to zastosowanie, i celów polityki Wspólnoty w Państwach Członkowskich oraz ocena ich skuteczności i wpływu;
  - d) promocja współpracy sieciowej, wzajemnego uczenia się, określania i upowszechniania dobrych praktyk oraz nowatorskich sposobów podejścia na szczeblu europejskim;
  - e) zwiększanie świadomości zainteresowanych podmiotów oraz ogółu obywateli w zakresie polityk wspólnotowych oraz celów realizowanych w ramach każdej z 5 sekcji;
  - f) rozwinięcie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do promowania, wspierania i dalszego rozwijania polityk oraz celów wspólnotowych, tam gdzie ma to zastosowanie.

2. Wszystkie sekcje programu i działania podejmowane w jego ramach promują włączanie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki.

3. Wyniki osiągnięte w ramach poszczególnych sekcji i działań programu są rozpowszechniane, stosowanie do potrzeb, wśród zaangażowanych stron i społeczeństwa. Komisja dokonuje wymiany opinii z głównymi zaangażowanymi stronami, stosownie do potrzeb.

Program dzieli się na następujących 5 sekcji:

- 1) Zatrudnienie;
- 2) Ochrona socjalna i integracja społeczna;
- 3) Warunki pracy;
- 4) Walka z dyskryminacją i różnorodność;
- 5) Równość płci.

Artykuł 4

Sekcja 1: Zatrudnienie

Sekcja 1 wspiera wdrażanie Europejskiej Strategii na rzecz Zatrudnienia (ESZ) poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji i perspektyw w dziedzinie zatrudnienia, w szczególności poprzez analizy i studia oraz opracowywanie danych statystycznych i wspólnych wskaźników w ramach ESZ;
- b) monitorowanie i ocenę wdrażania europejskich wytycznych i zaleceń w dziedzinie zatrudnienia oraz ich wpływu, zwłaszcza poprzez wspólny raport o zatrudnieniu, oraz analizę wzajemnego oddziaływania pomiędzy ESZ, ogólnymi politykami gospodarczymi i społecznymi oraz innymi obszarami polityki;
- c) organizowanie wymiany poglądów na temat polityk, dobrych praktyk i innowacyjnych sposobów podejścia oraz promowanie wzajemnego uczenia się w kontekście ESZ;
- d) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promowanie dyskusji na temat wyzwań w dziedzinie zatrudnienia i polityki zatrudnienia oraz wdrażania krajowych programów reform, także wśród partnerów społecznych, podmiotów regionalnych i lokalnych oraz innych zainteresowanych stron.

Artykuł 5

Sekcja 2: Ochrona socjalna i integracja społeczna

Sekcja 2 wspiera wdrażanie otwartej metody koordynacji (OMK) w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej poprzez:

- a) poprawę zrozumienia kwestii wykluczenia społecznego i ubóstwa, polityki ochrony socjalnej i integracji społecznej, w szczególności poprzez analizy i studia oraz opracowywanie danych statystycznych i wspólnych wskaźników w ramach OMK w obszarze ochrony socjalnej i integracji społecznej;
- b) monitorowanie i ocenę wdrażania OMK w obszarze ochrony socjalnej i integracji społecznej oraz jej wpływu na szczeblu krajowym i wspólnotowym, a także analizę wzajemnego oddziaływania pomiędzy OMK i innymi obszarami polityki;

- c) organizowanie wymiany poglądów na temat polityk, dobrych praktyk i innowacyjnych sposobów podejścia oraz promocja wzajemnego uczenia się w kontekście strategii ochrony socjalnej i integracji społecznej;
- d) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promowanie dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii politycznych powstających w kontekście koordynacji działań na szczeblu Wspólnoty w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej, także wśród partnerów społecznych, podmiotów regionalnych i lokalnych, organizacji pozarządowych oraz innych zainteresowanych stron;
- e) rozwijanie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do promowania i dalszego rozwijania celów polityki Wspólnoty i strategii w zakresie ochrony socjalnej i integracji społecznej.

Artykuł 6

Sekcja 3: Warunki pracy

Sekcja 3 wspiera poprawę środowiska i warunków pracy łącznie z bezpieczeństwem i higieną pracy oraz godzeniem życia zawodowego z życiem rodzinnym poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji związanej z warunkami pracy, w szczególności poprzez analizy i studia oraz, w odpowiednich przypadkach, opracowywanie danych statystycznych i wskaźników, jak również ocenę skuteczności i wpływu istniejących przepisów, polityk i praktyk;
- b) wspieranie wdrażania wspólnotowego prawa pracy poprzez efektywne monitorowanie, organizację specjalistycznych szkoleń dla osób pracujących w tej dziedzinie, opracowywanie przewodników i współpracę sieciową w ramach wyspecjalizowanych organów, w tym partnerów społecznych;
- c) inicjowanie akcji zapobiegawczych i krzewienie kultury prewencji w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;
- d) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promocję dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii politycznych mających związek z warunkami pracy, także wśród partnerów społecznych i innych zainteresowanych stron.

Artykuł 7

Sekcja 4: Walka z dyskryminacją i różnorodność

Sekcja 4 wspiera efektywne wdrażanie zasady niedyskryminacji i promuje włączanie jej do wszystkich dziedzin polityk wspólnotowych poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji związanej z dyskryminacją, w szczególności poprzez analizy i studia oraz, w odpowied-

nich przypadkach, opracowywanie danych statystycznych i wskaźników, jak również ocenę skuteczności i wpływu istniejących przepisów, polityk i praktyk;

- b) wspieranie wdrażania wspólnotowych przepisów antydyskryminacyjnych poprzez efektywne monitorowanie, organizację specjalistycznych szkoleń dla osób pracujących w tej dziedzinie i współpracę sieciową wyspecjalizowanych organów zajmujących się zwalczaniem dyskryminacji;
- c) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promocję dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii politycznych mających związek z dyskryminacją oraz włączenie walki z dyskryminacją do wszystkich dziedzin polityk wspólnotowych, także wśród partnerów społecznych, organizacji pozarządowych oraz innych zainteresowanych stron;
- d) rozwijanie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do wspierania i dalszego rozwijania celów polityk wspólnotowych oraz strategii w dziedzinie zwalczania dyskryminacji.

Artykuł 8

Sekcja 5: Równość płci

Sekcja 5 wspiera efektywne wdrażanie zasady równości płci oraz promuje włączenie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityk wspólnotowych poprzez:

- a) poprawę zrozumienia sytuacji związanej z kwestiami równouprawnienia i ich włączanie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki, w szczególności poprzez analizy i studia oraz opracowywanie danych statystycznych i, w odpowiednich przypadkach, wskaźników, jak również ocenę skuteczności i wpływu istniejących przepisów, polityk i praktyk;
- b) wspieranie wdrażania przepisów wspólnotowych dotyczących równości płci poprzez efektywne monitorowanie, organizację specjalistycznych szkoleń dla osób pracujących w tej dziedzinie i współpracę sieciową wyspecjalizowanych organów zajmujących się równouprawnieniem;
- c) podnoszenie świadomości, upowszechnianie informacji i promocję dyskusji na temat głównych wyzwań i kwestii politycznych związanych z równością płci oraz włączenie problematyki równouprawnienia płci do wszystkich dziedzin polityki, także wśród partnerów społecznych, organizacji pozarządowych oraz innych grup interesów;
- d) rozwijanie zdolności kluczowych sieci na szczeblu europejskim do wspierania i dalszego rozwijania celów polityk wspólnotowych oraz strategii w dziedzinie równouprawnienia płci.

Artykuł 9

Rodzaje działań

1. W ramach programu finansowane będą następujące rodzaje działań, które w odpowiednich przypadkach mogą być realizowane w układzie ponadnarodowym:

a) Działania analityczne:

- (i) gromadzenie, opracowywanie i upowszechnianie danych i informacji statystycznych;
- (ii) opracowywanie i upowszechnianie wspólnych metodologii i, w odpowiednich przypadkach, wskaźników lub wartości wzorcowych;
- (iii) wykonywanie studiów, analiz i badań oraz upowszechnianie ich wyników;
- (iv) wykonywanie ocen i analiz wpływu oraz upowszechnianie ich wyników;
- (v) opracowanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów szkoleniowych poprzez Internet lub inne media.

b) Działania związane z wzajemnym uczeniem się, świadomością i upowszechnianiem:

- (i) określanie i wymiana dobrych praktyk, innowacyjnych sposobów podejścia i doświadczeń oraz organizowanie wzajemnego przeglądu i wzajemnego uczenia się w ramach spotkań/warsztatów/seminariów na szczeblu europejskim, ponadnarodowym lub krajowym, uwzględniając, o ile to możliwe, szczególne okoliczności krajowe;
- (ii) organizowanie konferencji/seminariów prezydencji;
- (iii) organizowanie konferencji/seminariów w ramach wspierania rozwoju i wdrażania prawa i celów politycznych Wspólnoty;
- (iv) organizowanie kampanii i imprez medialnych;
- (v) opracowywanie i publikowanie materiałów informacyjnych, jak również wyników programu.

c) Wspieranie głównych podmiotów:

- (i) wsparcie dla pokrycia kosztów obsługi bieżącej najważniejszych sieci na szczeblu europejskim, których działanie ma związek z realizacją celów programu;
- (ii) organizowanie grup roboczych urzędników krajowych w celu monitorowania stosowania prawa wspólnotowego;
- (iii) finansowanie specjalistycznych seminariów przeznaczonych dla osób pracujących w tej dziedzinie,

najważniejszych urzędników i innych istotnych podmiotów;

- (iv) współpraca sieciowa między wyspecjalizowanymi organami na szczeblu europejskim;
- (v) finansowanie sieci eksperckich;
- (vi) finansowanie obserwatoriów na szczeblu europejskim;
- (vii) wymiana pracowników pomiędzy administracjami krajowymi;
- (viii) współpraca z instytucjami międzynarodowymi.

2. Działania przewidziane w ust. 1 lit. b) charakteryzują się rozbudowanym wymiarem europejskim, właściwą skalą, pozwalającą zapewnić istotną europejską wartość dodaną, i są prowadzone przez władze państwowe, regionalne lub lokalne, wyspecjalizowane organy przewidziane w ramach przepisów wspólnotowych lub podmioty uznawane za odgrywające kluczową rolę na swoim obszarze.

3. W ramach programu nie będą finansowane żadne środki dotyczące przygotowywania i przeprowadzania Lat Europejskich.

Artykuł 10

Dostęp do programu

1. Dostęp do programu jest otwarty dla wszystkich publicznych i prywatnych organów, podmiotów i instytucji, w szczególności dla:

- a) Państw Członkowskich;
- b) publicznych służb zatrudnienia i prowadzonych przez nie biur zatrudnienia;
- c) władz lokalnych i regionalnych;
- d) wyspecjalizowanych organów przewidzianych w przepisach wspólnotowych;
- e) partnerów społecznych;
- f) organizacji pozarządowych, w szczególności zorganizowanych na szczeblu europejskim;
- g) wyższych uczelni i placówek badawczych;
- h) specjalistów ds. oceny;
- i) krajowych urzędów statystycznych;
- j) środków masowego przekazu.

2. Również Komisja może bezpośrednio uczestniczyć w programie w zakresie działań przewidzianych w art. 9 ust. 1 lit. a) i b).

Artykuł 11

Sposób ubiegania się o wsparcie

1. Rodzaje działań określone w art. 9 mogą być finansowane poprzez:

- a) umowę o świadczenie usług zawartą w następstwie przetargu, w której to sytuacji procedury Eurostatu stosuje się do współpracy z krajowymi urzędami statystycznymi;
- b) częściowe dofinansowanie następujące po wezwaniu do składania wniosków, w którym to przypadku kwota współfinansowania przez Wspólnotę nie może z zasady przekroczyć 80 % całkowitych wydatków poniesionych przez odbiorcę. Wszelkie dotacje przekraczające ten poziom mogą zostać przyznane wyłącznie w wyjątkowych wypadkach i po dokładnym zbadaniu sprawy.

2. Rodzajom działań przewidzianym w art. 9 ust. 1 może być przyznane wsparcie finansowe na wniosek, na przykład Państw Członkowskich, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 110, oraz rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002, a w szczególności jego art. 168⁽²⁾.

Artykuł 12

Przepisy wykonawcze

1. Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej decyzji związane z wymienionymi niżej zagadnieniami przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 2:

- a) ogólne wytyczne dotyczące wdrożenia programu;
- b) roczny program pracy dotyczący wdrożenia programu, podzielony na poszczególne sekcje;
- c) wsparcie finansowe zapewniane przez Wspólnotę;
- d) budżet roczny, z zastrzeżeniem art. 17;
- e) procedury wyboru działań objętych wsparciem Wspólnoty i przedstawiony przez Komisję projekt wykazu działań, które mają otrzymać takie wsparcie;
- f) kryteria oceny programu, w tym związane z efektywnym wykorzystaniem nakładów i rozwiązaniami w dziedzinie upowszechniania i przekazywania wyników.

2. Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji odnoszące się do wszelkich zagadnień, innych niż te, o których mowa w ust. 1 są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 ust. 3.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1261/2005 (Dz.U. L 201 z 2.8.2005 str. 3).

Artykuł 13

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na dwa miesiące.

3. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.
4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 14

Współpraca z innymi komitetami

1. Komisja ustanawia niezbędne powiązania z Komitetem ds. Ochrony Socjalnej i Komitetem Zatrudnienia w celu zapewnienia, że są one regularnie i odpowiednio informowane o wdrażaniu działań, o których mowa w niniejszej decyzji.
2. Komisja informuje również inne zainteresowane komitety o działaniach podejmowanych w ramach pięciu sekcji programu.
3. W odpowiednich przypadkach Komisja ustanawia regularną, usystematyzowaną współpracę pomiędzy komitetem, o którym mowa w art. 13 a komitetami monitorującymi ustanowionymi na potrzeby innych odpowiednich polityk, instrumentów i działań.

Artykuł 15

Spójność i komplementarność

1. Komisja, we współpracy z Państwami Członkowskimi, zapewnia ogólną spójność z polityką, instrumentami i działaniami Unii i Wspólnoty, w szczególności poprzez ustanawianie właściwych mechanizmów koordynacji działań programu z odpowiednimi działaniami w obszarach badań, wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, kultury, edukacji, szkoleń i polityki wobec młodzieży oraz w dziedzinach związanych z rozszerzeniem i stosunkami zewnętrznymi Wspólnoty, a także z polityką regionalną i ogólną polityką gospodarczą. Szczególną uwagę zwraca się na możliwe efekty synergii pomiędzy niniejszym programem a programami w obszarze edukacji i szkoleń.

2. Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają spójność, komplementarność i niepowielanie działań w ramach programu a innymi właściwymi działaniami Unii i Wspólnoty, w szczególności prowadzonymi w ramach funduszy strukturalnych, a w szczególności Europejskiego Funduszu Socjalnego.

3. Komisja zapewnia, że wydatkami objętymi programem i ponoszonymi w ramach programu nie zostają obciążone żadne inne instrumenty finansowe Wspólnoty.

4. Komisja regularnie informuje Komitet, o którym mowa w art. 13, o innych działaniach wspólnotowych przyczyniających się do realizacji celów strategii lizbońskiej w dziedzinie określonej w agendzie społecznej.

5. Państwa Członkowskie dołożą wszelkich starań w celu zapewnienia spójności i komplementarności działań realizowanych w ramach programu z działaniami prowadzonymi na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym.

Artykuł 16

Udział państw trzecich

Program jest otwarty dla udziału:

- państw EFTA/EOG na warunkach ustanowionych w Porozumieniu EOG;
- krajów przystępujących i kandydujących stowarzyszonych z Unią Europejską, jak również państw z obszaru zachodnich Bałkanów, włączonych w proces stabilizacji i stowarzyszenia.

Artykuł 17

Finansowanie

1. Koperta finansowa dla wdrażania działań wspólnotowych, o których mowa w niniejszej decyzji, w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2013 r. wynosi 657 590 000 EUR (*).

2. W całym okresie programu, podział finansowania pomiędzy poszczególne sekcje uwzględnia następujące limity dolne:

Sekcja 1	Zatrudnienie	23 %
Sekcja 2	Ochrona socjalna i integracja społeczna	30 %
Sekcja 3	Warunki pracy	10 %
Sekcja 4	Walka z dyskryminacją i różnorodność	23 %
Sekcja 5	Równość płci	12 %

3. Maksymalnie 2 % koperty finansowej zostanie przeznaczona na wdrożenie programu, by pokryć na przykład wydatki związane z funkcjonowaniem Komitetu przewidzianego w art. 13 lub ocenami dokonywanymi zgodnie z art. 19.

(*) Kwota ta opiera się na wyliczeniach z 2004 r. i jest przedmiotem dostosowania technicznego w celu uwzględnienia inflacji.

4. Roczne przydziały środków są autoryzowane przez organ budżetowy w granicach ram finansowych.

5. Komisja może korzystać z pomocy technicznej lub administracyjnej, z obopólną korzyścią dla Komisji i beneficjentów, oraz z wydatków pomocniczych.

Artykuł 18

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia ochronę finansowych interesów Wspólnoty podczas wdrażania działań finansowanych na mocy niniejszej decyzji, w drodze stosowania odpowiednich środków zapobiegających oszustwom, korupcji i innym nielegalnym działaniom, efektywnych kontroli i odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające kary, zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ i (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽³⁾.

2. W odniesieniu do działań wspólnotowych finansowanych na mocy niniejszej decyzji, pojęcie nieprawidłowości, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, oznacza wszelkie przypadki naruszenia przepisów prawa wspólnotowego lub niedotrzymania zobowiązania umownego wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, skutkujące lub mogące skutkować narażeniem budżetu ogólnego Unii Europejskiej lub innych budżetów zarządzanych przez nią na nieuzasadniony wydatek.

3. Umowy i porozumienia, jak również porozumienia z uczestniczącymi państwami trzecimi wynikające z niniejszej decyzji umożliwiają w szczególności nadzór i kontrolę finansową ze strony Komisji (lub wszelkich upoważnionych przez nią przedstawicieli) i audyty Trybunału Obrachunkowego, w razie potrzeby prowadzone na miejscu.

Artykuł 19

Monitorowanie i ocena

1. W celu zapewnienia regularnego monitorowania programu i umożliwienia jego niezbędnych zmian, Komisja sporządza doroczne sprawozdania z działalności, koncentrujące się na wynikach osiągniętych dzięki programowi, i przekazuje je do komitetu, o którym mowa w art. 13.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz. U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

2. Poszczególne sekcje programu poddawane sąśródkreślowej ocenie, która dostarczy ogólne podsumowanie programu w celu określenia osiągniętego postępu w zakresie realizacji celów programu, efektywnego wykorzystywania zasobów i europejskiej wartości dodanej programu. Uzpełnieniem tej oceny mogą być oceny bieżące. Ocen takich dokonuje Komisja z pomocą ekspertów zewnętrznych. Dostępne wyniki ocen są zamieszczane w sprawozdaniach z działalności, o których mowa w ust. 1.

3. Aby zmierzyć wpływ wywarły przez cele programu i europejską wartość dodaną programu, Komisja dokona do dnia 31 grudnia 2015 r. przy pomocy ekspertów zewnętrznych oceny ex-post, obejmującej całość programu. Komisja przekazuje ocenę dokonaną przez ekspertów Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

4 Wdrażanie poszczególnych sekcji programu, w tym przedstawienie wyników i dialog odnośnie przyszłych priorytetów,

jest omawiane w ramach forum dotyczącego wdrażania agendy społecznej.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej ogłoszeniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 27 sierpnia 2004 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej — Progress (na lata 2007-2013). Podstawa prawna tego wniosku opiera się na art. 13 ust. 2, art. 129 i art. 137 ust. 2 lit. a) traktatu. Zasadniczo wniosek ten łączy w jednolity tekst kilka programów, których wcześniej dotyczyły odrębne decyzje.

Komitet Regionów wydał opinię w dniu 23 lutego 2005 r., a Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w dniu 6 kwietnia 2005 r.

Podczas sesji plenarnej w dniach 5-8 września 2005 r. Parlament Europejski wydał opinię w pierwszym czytaniu i przyjął 72 poprawki do wniosku dotyczącego decyzji.

Komisja przyjęła zmieniony wniosek w dniu 21 października 2005 r. W dniu 24 maja 2006 r. Komisja przyjęła zmieniony wniosek, który dotyczył jedynie art. 17 ust. 1, czyli budżetu programu.

Rada przyjęła wspólne stanowisko w dniu 18 lipca 2006 r. zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 traktatu.

II. CEL

Ogólnym celem programu jest włączenie do jednego poprawionego programu, obejmującego lata 2007-2013, działań rozpoczętych na mocy kilku wcześniejszych decyzji. Działania programu są podzielone na pięć różnych sekcji: zatrudnienie, ochrona socjalna i integracja społeczna, warunki pracy, walka z dyskryminacją i różnorodność oraz równość płci.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

1. Kwestie ogólne

Zasadniczo Rada, Parlament Europejski i Komisja mają zbieżne podejścia do przedmiotowego programu. Znaczna liczba poprawek Parlamentu Europejskiego została ujęta we wspólnym stanowisku (szczegółowe informacje znajdują się w sekcji 2 poniżej).

Budżet programu w wysokości 657,59 mln EUR ⁽¹⁾ został uzgodniony przez trzy instytucje w kontekście międzyinstytucjonalnego porozumienia w sprawie perspektywy finansowej na lata 2007-2013. Wspólne stanowisko odzwierciedla to porozumienie (art. 17 ust. 1).

Główna zmiana w stosunku do wniosku Komisji jest taka, że w art. 17 ust. 2 wspólnego stanowiska budżet ogólny zostaje całkowicie rozdzielony na różne sekcje programu; Komisja początkowo przedstawiła 10 % nierozdzieloną rezerwę, która ma być rozdzielona pomiędzy pięć sekcji podczas realizacji programu. Parlament w poprawce 67 wyraził chęć zwiększenia finansowania dwóch sekcji, a mianowicie sekcji 2 (ochrona socjalna i integracja społeczna) i sekcji 5 (równość płci). Rada w pełni zatwierdza tę poprawkę, ale pragnie również zwiększyć finansowanie dwóch innych sekcji, a mianowicie sekcji 1 (zatrudnienie) i sekcji 3 (warunki pracy). Wobec powyższego Rada uważa, że najlepszym rozwiązaniem jest rozdzielenie całego finansowania od początku realizacji programu, ponieważ stosunkowo niewielka rezerwa byłaby kłopotliwa do rozdzielenia w skali rocznej. Rada uważa, że to pełne rozdzielenie finansowania jest zgodne z celem określonym przez Parlament Europejski, który w swoich poprawkach podkreślił znaczenie przejrzystości w podejmowaniu decyzji budżetowych.

2. Poprawki Parlamentu Europejskiego przyjęte przez Radę

Rada zatwierdziła wiele poprawek Parlamentu. Poprawki 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 15, 17, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 30, 34, 36, 39, 40, 42, 43, 44, 45, 46, 53, 61, 62, 63, 65, 67, 69 i 70 zostały zatwierdzone w całości, aczkolwiek w niektórych miejscach z drobnymi zmianami językowymi lub aktualizacjami (jak np. zastosowanie w poprawce 22 terminu „krajowe programy reform”, który został wprowadzony przez Radę Europejską w marcu 2005 r. zamiast terminu „krajowe plany działania”).

⁽¹⁾ Według cen z roku 2004. Powyższe odpowiada 743,25 mln EUR według cen indeksowanych.

Kilkanaście poprawek zostało zatwierdzonych w części, wprowadzonych do tekstu w innych jego fragmentach lub ich sens został odzwierciedlony w tekście. W odniesieniu do tych poprawek Rada przedstawia następujące uwagi:

Poprawka 4: Rada podziela obawy Parlamentu co do osób migrujących i nielegalnej pracy; nie uważa jednak, aby te dwa zagadnienia były ze sobą automatycznie związane; wobec powyższego Rada akceptując przesłanie zawarte w poprawkach przeformułowała je (motyw 6).

Poprawka 9 na temat roli organizacji pozarządowych: Rada podziela zdanie Parlamentu na temat ważnej roli organizacji pozarządowych, dlatego włączono do tekstu nowy motyw, jednak zastosowano inne sformułowanie niż w poprawce Parlamentu (motyw 11).

Poprawka 13 na temat ogólnych celów programu: Rada nie zatwierdza włączenia do treści art. 2 tekstu na temat „zwiększenia liczby poprawy jakości miejsc pracy”, ponieważ nie jest to celem przedmiotowego programu.

Poprawka 14 również na temat ogólnych celów: Rada akceptuje dodanie do tekstu sformułowania „nowatorskie sposoby podejścia”; jednak uważa, że program powinien koncentrować się na szczeblu UE i dlatego nie dodała do wspólnego stanowiska słów „regionalnym” i „krajowym” (art. 2 ust. 1 lit. d)).

Poprawka 16 na temat wspierania zdolności najważniejszych sieci UE: Rada uważa, że nie jest niezbędne określenie szczegółowych wymagań dotyczących tych sieci (art. 2 ust. 1 lit. f)).

Poprawka 18 na temat rozpowszechniania wyników: Rada zgodziła się ze zdaniem Parlamentu na temat znaczenia takiego rozpowszechniania, ale uważa, że zbędne jest określenie w treści artykułu zainteresowanych stron, którym przekazywane są wyniki (art. 2 ust. 3).

Poprawka 28 na temat włączania problematyki równości płci do wszystkich dziedzin polityki (art. 6): Rada w pełni zgadza się z tą zasadą; kwestią tą zajęto się w art. 2 ust. 2.

Poprawka 29 na temat statystyk w obszarze warunków pracy: Rada nie uważa, aby opis rodzajów wskaźników był niezbędny (art. 6 lit. a)).

Poprawka 32 na temat warunków pracy: Druga część poprawki (na temat szczegółowych tematów w ramach większego obszaru warunków pracy) nie została w całości włączona do tekstu, ponieważ uznano, że już wcześniej została ujęta (art. 6 lit. d)).

Poprawka 35 na temat walki z dyskryminacją i różnorodności: Rada uważa, że treść słów „i usprawnienie działań mających na celu jej zwalczanie” została już ujęta na początku omawianego punktu (art. 7 lit. a)).

Poprawka 37 również na temat walki z dyskryminacją i różnorodności: Rada zgodziła się ze zdaniem Parlamentu, aby dodać wykaz zainteresowanych stron, ale wykorzystała nieznacznie zmieniony wykaz w celu zachowania spójności z treścią artykułów dotyczących innych sekcji programu (art. 7 lit. c)).

Poprawka 38 również na temat walki z dyskryminacją i różnorodności: Rada zgadza się ze zdaniem Komisji, aby połączyć sformułowania zawarte w tym akapicie z podobnymi akapitami w innych artykułach. Podobnie jak w przypadku poprawki 16, Rada nie uważa za konieczne załączenia opisu cech organizacji pozarządowych (art. 7 lit. d)).

Poprawka 48: Rada przychyliła się do propozycji zawartych w zmienionym wniosku Komisji i włączyła odniesienie do uwarunkowań krajowych do tekstu art. 9 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze.

Poprawka 49: Rada zgadza się na propozycję zawartą w zmienionym wniosku Komisji stwierdzającą, że nie jest niezbędne określenie innych właściwych podmiotów (art. 9 ust. 1 lit. c) pkt (iii)).

Poprawki 54 i 55 dotyczące dostępu do programu. Pomimo że program jest również otwarty dla regionalnych i krajowych organizacji pozarządowych, Rada pragnie podkreślić rolę organizacji pozarządowych zorganizowanych na poziomie UE. Podobnie w tym kontekście Rada pragnie podkreślić ważną rolę publicznych służb zatrudnienia. Zauważa jednak, że wszystkie organy, podmioty i instytucje mogą mieć dostęp do programu, zgodnie z określeniem zawartym w początkowej części art. 10.

Poprawka 64 na temat spójności i wzajemnego uzupełniania. Chociaż Rada zgadza się ze zdaniem Parlamentu na temat znaczenia tego zagadnienia, uważa jednak, że przepisy art. 15 ust. 2 obejmują to zagadnienie, i że z tego względu nie jest konieczne wymienianie różnych europejskich agencji w tekście aktu prawnego.

Poprawka 66 na temat budżetu ogólnego: Patrz uwagi znajdujące się powyżej w sekcji III pkt 1.

Poprawka 71 na temat ocen: Rada zgadza się ze zdaniem Parlamentu, że ocena ex-post powinna być dokonana do dnia 31 grudnia 2015 r. Jeśli chodzi o pozostałe części poprawki Parlamentu, Rada przychyliła się do propozycji zawartych w zmienionym wniosku Komisji (art. 19).

3. Poprawki Parlamentu Europejskiego nieprzyjęte przez Radę

Rada przychyliła się do propozycji Komisji i nie włączyła następujących poprawek do wspólnego stanowiska: 23, 33, 50, 51, 56, 57, 59, 60 i 72.

Jeśli chodzi o poprawki 31, 41, 47, 52, 58 i 68 (które zostały włączone do zmienionego wniosku Komisji, Rada nie uważa, aby włączenie ich do wspólnego stanowiska było wskazane:

Poprawka 31: Pomimo że Parlament wyraził chęć usunięcia słów „*kultury prewencji w dziedzinie*” z tekstu art. 6 ust. 3, Rada uważała za właściwsze pozostawienie tych słów w tekście, ponieważ rzeczywiście należy krzycić kulturę prewencji.

Poprawka 41: Parlament wyraził chęć dodania odniesienia do „*zapewnienia równowagi między pracą a życiem rodzinnym*” również w art. 8 ust. 3; Rada uważa, że jest to zbędne, ponieważ określenie to zostało już dodane w innych miejscach w tekście.

Poprawka 47 na temat forum: Rada nie uważała za niezbędne włączyć do art. 9 (czyli artykułu na temat rodzajów działań) odniesienia do „*corocznego forum w celu oceny realizacji agendy społecznej i programu*”. W nowym art. 19 ust. 4 włączono niektóre pomysły zawarte w tej poprawce, przy czym nie uwzględniono wymagań dotyczących corocznej organizacji forum i wykorzystania go do oceny programu.

Poprawka 52 na temat agendy społecznej. Z tego względu, że w poprawionej wersji art. 1 już znajdują się odniesienia do strategii lizbońskiej i do agendy społecznej, Rada uważa za zbędne wprowadzenie do art. 9 nowego ustępu na temat tego zagadnienia.

Poprawki 58 i 68 na temat procedury budżetowej: poprawki te są obecnie zbędne, ponieważ całe finansowanie programu jest rozdzielone na różne sekcje. Patrz również sekcja III pkt 1.

IV. WNIOSKI

Rada uważa, że, jako całość, wspólne stanowisko jest zgodne z celami zmienionego wniosku Komisji. Rada uważa również, że uwzględniła cele wytyczone przez Parlament Europejski w jego poprawkach do pierwotnego wniosku Komisji.
